

Egy felejthetetlen év Hannoverben...

Első pár hetem

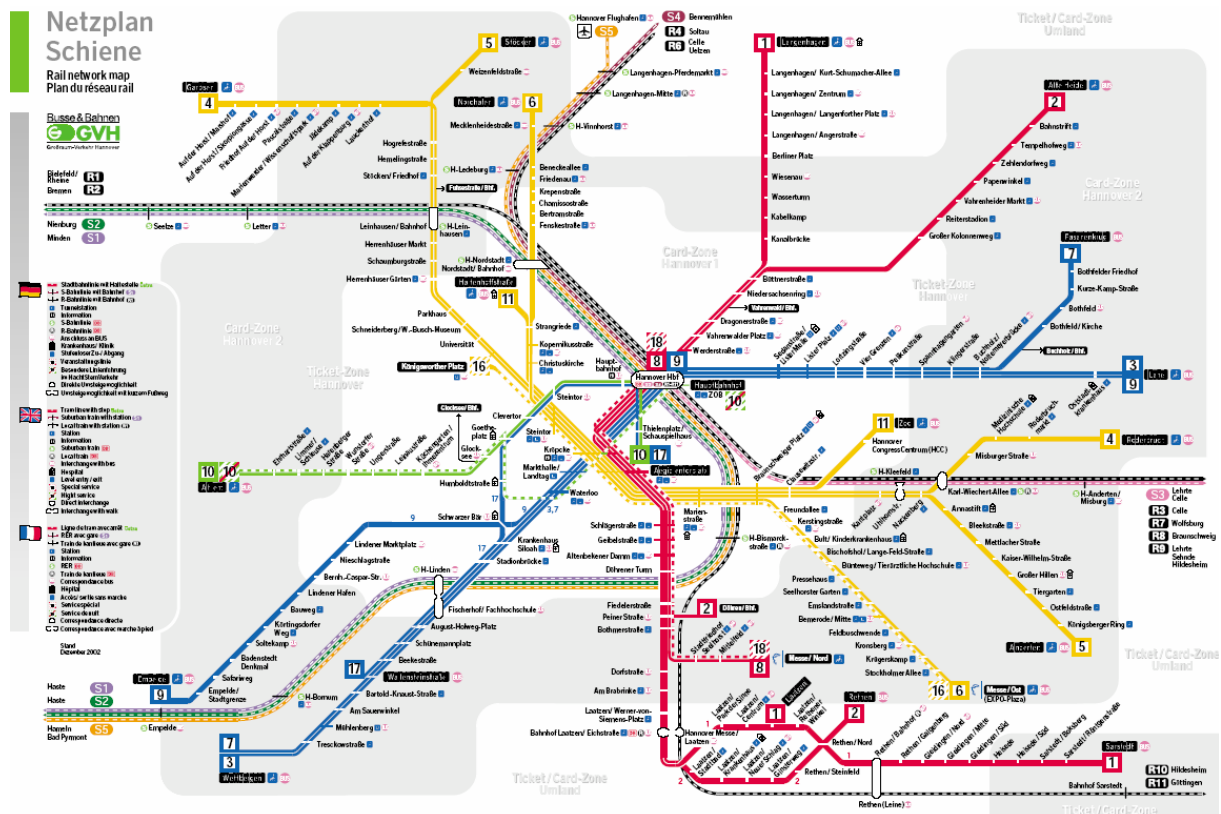
2009. szeptember 5-én, pénteken kezdtem meg kinti életem. Autóval vittek ki. Néhány megállóval este 10 óra körül sikerült kiérni – na igen, kb. 1200 kilométer... A házmester kicsit morcos volt ugyan, mert korábbra ígértük érkezésünket, de emellett nagyon korrekt. Az első kinn töltött napom ismerkedéssel telt el. Ekkor találkoztam először a két szintén Erasmusszal kinn tanuló – igaz BGF-es – magyar diákkal, Dórival és Dáviddal. Hamar össze is barátkoztunk. Délután már együtt mentünk az első közös Erasmusos találkára. Ezen a találkozón voltunk vagy 15-en, Európa különböző országaiból. Mindenkinek más volt az anyanyelve, úgyhogy egy közös nyelvünk maradt – a német (illetve néha az angol). Nagyon kellemesen telt ez a nap. Vasárnap hajnalban édesapámék elbúcsúztak, úgyhogy magamra maradtam – de mivel voltak már szombatról haverok – nem egyedül.

Kezdetben rengeteg elintézni valóm volt itt kint. Mivel sajnos későn nyitottam deviza-számlát (ezt tanulságként írom az utánam jövőknek), nem kaptam meg a bankkártyám, így az ösztöndíjamhoz nem fértem hozzá. Szóval nyitni kellett gyorsan egy bankszámlát, igényelni egy bankkártyát, és amint megjött a pénz, rögtön utalni. Ezt követően kb. 2 héttel később tönkrement a vadonatúj laptopom. Megint rengeteg szervezkedés, mire sikerült elintézni, hogy visszajusson Magyarországra, mivel nem volt a tartományban márkaszerviz. Végül Dóri német ismerőseivel sikerült megbeszélni, hogy elviszik a Balatonra Dóriékhoz – ugyanis nagy szerencsémre mentek hozzájuk nyaralni. Mire letelt a nyaralásuk, kész lett a gépem is, úgyhogy vissza is hozták. Ezúton is köszönet nekik érte!

Emellett persze sok kellemes élményben is volt részem. Az első két hét nagyon eseménydús volt. Megismertették velünk az iskolát, rengeteg regisztráció, diákigazolvány... Emellett 2 napot leszámítva az első két hétben - a délelőtti német nyelvi kurzus után - mindig szerveztek nekünk valami programot. Volt városnézés, koktélbár látogatás, múzeumlátogatás, és még sok más kellemes program.

Közlekedés

A kinti diákigazolvány sokmindenre képes... Nem csak igazolja, hogy odajár az illető a főiskolára, de egyben olvasójegy is a Hannoveri Nagykönyvtárba, és feljogosít Hannover teljes tömegközlekedésének, illetve helyi vasútjainak használatára. Mindez közel 200 €-ba került ugyan, de ha azt vesszük alapul, hogy otthon ezért mit kap az ember – és milyen színvonalon (!) –, feltétlenül megéri! Egy kis ízelítő:

1. kép: Hannoveri villamoshálózat

Amit látható, igen rendezett! A Kröpcke-nél illetve a Hauptbahnhofnál - ami egymástól kb. 200 m-re van - az összes villamos elérhető. És ez csak a villamoshálózat... Amit még nagyon érdemesnek tartok megemlíteni, hogy nem metrójuk van, hanem földalatti villamos! Ahol teli csikkal van jelezve a megálló (belvárosi rész), ott a villamos a föld alatt megy, hogy ne zavarja a felszíni forgalmat.

Az iskola

Az iskolában 5 fakultáció van, 2 telephelyen. Az egyik telephely az EXPO-Plaza-n van, a 3-as fakultációnak, a másik Ricklingenben, a többinek. Az EXPO-n nem jártam, de a ricklingeni nagyon rendezett. 2 épülete van, egy régi, és egy új.

2. kép: A sulifőbejárata

Az új épületben a gazdaságit fakultáció van (Fak. IV.), a régi (a fenti képen) a többi használja. A suliból nézve tiszta, bár engem kicsit a '80-as évek végére, '90-es évek elejére emlékeztetnek a folyosók.

Német kurzus

Az első két hétben tartottak nekünk külön német nyelvi kurzust, hogy segítsék a beilleszkedésünket. Az ára 60 € volt, viszont ezt csak az újaktól szedték be, a második félévüket kezdőknek azt mondták, hogy ők már egyszer fizettek, nekik nem kell – látszik, hogy a kinti élet nem a pénzhétségről szól.

A kurzus nagyon hasznos, ámbar igen fárasztó is volt. 3x1,5 órát tanítottak egy nap, ebben volt egy 15 perces, illetve egy félórás szünet. A tanár 2-3 naponta változott, így többet is megismerhettünk. Mondjuk ennek annyira nem örültem, mert mire megszoktuk az egyiknek a stílusát, ill. a beszédtempóját (mivel a németek alapjáraton kegyetlenül hadarnak), addigra jött a másik. Szakmailag természetesen mindegyik kifogástalan volt, ráadásul az egyik tanárnő nagyon szimpatizált a Dáviddal és velem (a Dóra másik csoportba került), mivel kedveli a

magyarokat. Ennek jeléül például magyarul köszönt reggel!! ;) A kurzus végén írtunk egy zárthelyit, és ennek az eredménye került a Transcript of Records-ba.

Az első félév

Miután belerázódtunk a kinti életbe, elkezdődött az első félév. A Kopp Professor Úrral már a második héten, csütörtökön találkoztam, megismerkedtünk, majd segített összerakni az órarendemet. Egy nagyon szimpatikus ember, igazi pedagógus. Bemutatkozás után az első mondata az volt, hogy neki két feladata van velem kapcsolatban: az első, hogy mindenk előtt segítse a kint létemet, és ezért, ha bármi gondom, kérdésem van, nyugodtan keressem meg. Még a mobilszámát is megadta, pedig mondta, hogy diákoknak azt nem szokta. A második feladata az volt – természetesen –, hogy tanítson. Éppen ezért össze is raktuk gyorsan az órarendemet. A Kopp úrnál Világítástechnikát és az ehhez tartozó labort (Lichttechnik és Lichttechnik Labor), illetve a Projektet vettem fel. Emellett megcsináltam a Präsentation und Dokumentation nevű tárgyat Herr Schwermernél, a német kurzus folytatását Frau Heye-nél, és az Angol 4-et Frau Langowskinál.

Projektfeladatként két világítástechnikai szabvány bemutatását kaptam. Erről kellett 10-15 oldalban egy összefoglalót, illetve egy prezentációt írnom. Szerencsémre a projektmunkámmal kapcsolatban volt egy ismertető előadás is az iskolában, melyen részt vettem, majd pár nappal később Kopp Úr megszerezte nekem a hozzá tartozó prezentációt. Természetesen nem ezt kellett bemásolni, de nagy segítség volt. Egyetlen probléma adódott, mégpedig abból, hogy ott kint sokkal szigorúbban veszik a szerzői jogokat. Ezért egy kicsit kiakadt a Kopp Úr, amikor megkapta a dokumentum első változatát. Ezt követően küldött egy 8 oldalas PDF doksit, melyekben pontokba szedve le volt írva, hogy hogyan kell egy ilyen munkát megcsinálni. Sajnos majdnem kezdhettem előlről az egészet, de végül sikerült időre, korrekten leadni. A prezentációm nagy sikert aratott, egyrészt azért, mert nagyon szimpatikusnak találták, hogy egész jól beszélem a nyelvüket, másrészt pedig azért, mert 15 percet ígértem és – a korábbi tapasztalatokkal ellentétben – ezt be is tartottam. Ezt követően jött a Karácsony, illetve - 2 hét szünet után -, az első vizsgaidőszak.

Na igen, a vizsgák itt sem könnyűek, és a nyelv miatt – pl. szakszavak – ha lehet, még többet kell tanulni rájuk. A Präsentation und Dokumentationnal a nyelvi nehézségek miatt meg kellett küzdeni – bár mivel arról szól, hogy hogyan is kell megírni jól egy jegyzőkönyvet,

jelentést, stb., illetve hogyan kell a hallgatóközönség figyelmét megragadó módon előadást tartani, mindenképpen érdemes meghallgatni. A Lichttechnik-vel nem volt gond szerencsére, mivel már rendelkeztem az alapokkal. Mégis nagyon hasznosnak tartottam meghallgatni, mert egyrészt amit már tudtam, megtanulhattam még egy nyelven – ami a jövőt illetően mindenképpen jól jöhet, másrészt szereztem új ismereteket is, harmadrészt pedig, mert a labort feltétlenül ki akartam próbálni. Több pénzük, jobb lehetőségeik vannak, mint a Kandónak, ebből adódóan jobban fel is vannak szerelve műszerekkel. Például van egy terem az iskola földszintjén, amelyben egy szoba csak az Ulbricht-gömbös méréseknek van fenntartva, főleg, hogy egy 2,6 m sugarú gömböt használnak. Egy német diák föl is tette a kérdést, hogy tulajdonképpen hogy ment be a gömb abba a szobába, mivel 1 db normálméretű ajtón lehetett közlekedni. Kiderült, hogy tulajdonképpen befalazták azt a gömböt. Na, egy picit sikerült elkalandoznom. A lényeg, hogy mindenképpen ajánlom az utánam következőknek, hogy hallgassák meg ezt a 2 tárgyat.

Az angollal nem volt gond, a németet még Karácsony előtt letudtuk.

A második félév

Ez a félév is jól – és sajnos nagyon gyorsan – telt el. Ugyanúgy intenzív német az elején, és sok érdekes program. Ekkor a Kopp Úrnál – az ő javaslatára – a Fény- és Színérzékelés és a Lichttechnik 2 Labor nevű tárgyakat vettem fel. Az utóbbi keretében egy újabb projektfeladatot kaptam, azt kellett vizsgálnom, hogy hogyan változnak a LED-ek szinkordinátái a hőmérséklet-változás hatására egyenáramos, illetve pulzus-modulációs meghajtás mellett. Továbbá meghallgattam a Regenerative Energien-t (Megújuló Energiaforrások) Prof. Oda Becker-nél, a Kabeltechniket Prof. Stolle-nél. Folytattam a németet, az angolt, fölvettem a spanyol 3-at (Spanisch 3) - mivel 4 évig tanultam a nyelvet, és érettségiztem is belőle -, letettem a TOEIC nyelvvizsgát, és 3 tárgyból vizsgáztam otthon. Ennyi tennivaló mellett hamar elment az idő, és bizony nagyon hamar azon kaptam magam, hogy már csak pár nap van a hazaútig.

Anyagiak

Mielőtt kijön valaki, mindig felmerül a kérdés, hogy „És ez mibe fog kerülni?”. Azt kell mondjam, hogy sokba. Hivatalosan itt kint munkát nem lehet vállalni, csak ha a diplomamunkáját is itt írja az ember. Az ösztöndíj igazából a szállásra elég (bár Dudásné Tanárnő mindig nagyon jóindulatú, és mindent megtesz, hogy minél több pénz jusson az Erasmusosoknak). Nekem is sajnos föl kellett vennem a Diákhitelt. De megérte! Több okból is.

1. Ez egy olyan élmény, amit nem lehet kihagyni. Még egy szelet a fiatalságból – a rengeteg buli, sok érdekes program... Ilyen éve az embernek nehezen lesz még egy.
2. Ezt az egy évet be lehet írni az önéletrajzba, állásjelentkezésnél. Nagy előnyt jelenthet.
3. Igazából ez az egy év nagyot lendít a nyelvtudáson, és javítja az ember kreativitását (főleg, ha előtte a szüleinél lakott, nem pedig kollégiumban).

Mindent összegezve, nagyon sokba kerül, de ez egy nagyon jövedelmező befektetés!

Végszó

Mindent összegezve nagyon élveztem ezt az egy évet, és biztos, hogy még sokáig fogok emlékezni rá. Ha tehetem, mindenképpen visszajövök Hannoverbe!

Ezúton szeretnék köszönetet mondani Molnár Károly és Dr. Borsányi János Tanár Uraknak (MTI) a támogatásért, Prof. Dr. Hartmut Kopp Úrnak a segítőkészségéért, és az átlagon felüli színvonalú oktatásért, és természetesen Dudás Ferencné Tanárnőnek, hogy segített a kijutásomban, illetve támogatta azt.

Laky Zoltán